

ANUL X.

APRILIE

1895

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB ÎNGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

Compus din d-nii G. Stătescu, N. R. Danilescu, P. S. Antonescu-Remuș și Ar. Eustațiu, sub președința d-lui I. Kalinderu.

Orî-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, Societății, Redacției sau Administrației Revistei, strada Știrbei-Vodă, No. 3, București.

Comitetul de redacțiune aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrațiune, potrivit art. 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI

Tipografia G. A. Lazareanu, Str. Episcopiei, No. 3.

Casa d-lui Blaramberg

1895.

PREȚUL ABONAMENTULUI

- 10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți.
13 lei pe an, pentru persoane particulare

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunțul urmează a fi reprodus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este solicitat pentru fie-care număr.

S U M A R U L

- Restabilirea bradului în fragețurile din care tinde să dispară, de *N. R. Danilescu*
Cubatul lemnelor, de *Th. Tămășanu.*
Resumatul ședințelor adunării generale a Societății «Progresul silvic», de * * *
Rugăciunea forestierilor din 1895, de *N. R. Danilescu.*
Necesitatea organizării corpului silvic al Statului, de *D. Papinian.*
Comunicații și fapte diverse: Starea recoltei semințelor forestiere, Conservațiunea lemnelor, Epidemie a pescilor, Societatea forestieră elvețiană, informațiuni * * *
Buletinul lunar meteorologic

D-nii autori de publicațiuni forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați a comunica Redacției titlul și prețul acelor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

RĂVISTA PĂDURILOR

Restabilirea bradului în fageturile din care tinde să dispară

*Impuținarea bradului și molidului din Carpații
românești.*

I

Este cunoscut tuturor faptul că, din cauza expoziției munților noștri și mai cu seamă din cauza situației sale geografice, România este o țară săracă în esențe reșinoase.

Din cele nouă specii reșinoase care cresc spontan la noi, tisa, jăpul și cei două ienuperi sunt niște arborei fără nici o importanță forestieră. Rămân numai cinci arbori, din care: pinul, cembra și zadul sau laricele, după ce că sunt sporadici, se află situați numai pe precipițiuni și coamele cele mai înalte ale Carpaților. Pinul silvestru situat mai jos va fi fost odinioară mai numeros; astăzi însă a devenit și el foarte rar, fiind căutat pentru lemnul său excelent. Așa că în definitiv am rămas numai cu bradul și cu molidul care fac obiectul exploatațiunii.

În Moldova, bradul și molidul sunt de calitate mai superioară. Aceasta se explică ușure. Munții Moldovei fiind aproape perpendiculari pe direcția crivățului, iar gura văilor deschise spre acest vânt rece, creșterea merge încet, straturile anuale sunt înguste și uniforme, dând prin urmare un lemn mai homogen.

În Muntenia, bradul și molidul sunt de calitate mai inferioară, lucru care de asemenea se înțelege ușure, din cauză că munții având o expoziție sudică, iar terenul mun-

ților fiind adânc și fertil, vegetația este prea activă, repede, inelele anuale sunt mari și lemnul este prin urmare poros.

II

De și mai inferioare ca calitate, dar mai avem totuși ceva brad și molid în Muntenia, și mai cu seamă în Moldova. Din nefericire însă aceste două și singurele esențe reșinoase de valoare se imputinează din pădurile țerei într'un mod bătător la ochi. Și socotesc că suntem cu toții de acord asupra acestui fenomen îngrijitor, că faptul nu se contestă de nimeni.

În Muntenia, bradul este situat cam sus. Stația lui începe numai dela înălțimea de 800 metre de la nivelul mării, iar molidul este și mai sus. Ei bine, cu toată această depărtare și dificultățile de scos, îl vedem dispărând din ți în ți mai mult. Bradul și molidul se exploatează fără leac de cruțare, întocmai ca păstrăvul în părâul de munte. Goana bradului se observă mai ales în văile, unde proprietarii pădurilor sunt moșnenii.

Ca exemplu pot cita valea Dâmboviței, unde nu se mai găsește fir de brad în pădurile particulare din regiunea inferioară a munților. Tot bradul a dispărut până la Rucăr și Câmpulung, unde vești astă-ți ferăstraele că debitează bușteni mai subțiri de 30 și chiar 25 c. m. în diametru; același lucru pe valea Teleajenului și altele. De p'acolo ne vin acele tinichele subțiri, noduroase și scurte, care nu sunt bune de cât pentru uluci de împrej mult, și care se vînd totuși în capitală cu 40 lei metrul cubic.

În Moldova, ruina bradului și a molidului este înlesnită printr'un concurs de trei fapte, anume: 1) munții Moldovei fiind mai așezați de cât în Muntenia, sunt mai accesibili exploatării; 2) soselele sunt făcute mai de mult

și virite mai adânc în văile munților și 3) moldovenii au început mai de mult cu instalațiile de transport pe apă și cu arta plutăritului.—Miș și zeci de miș de plute scorbă în fie-care an pe Bistrița și afluenții săi, și exportă molidul din Moldova până pe la Constantinopol și chiar până în Egipt.

III

De la înființarea căilor ferate împușinarea bradului și a molidului merge și mai repede, cu pași gigantiți. Faptul e cu atât mai trist că tocmai acum capitala și orașele noastre de provincie încep a lua o față mai occidentală. S'au proiectat pretutindenă palate pentru oficiile administrative, școale, căsărmi, cari toate reclamă lemnul mai ușure al reșinoaselor pentru a înlocui podeala, tavanul și mai ales căprioreala grea de stejar, care se pune altă dată fără nici un rost nici calcul.

Ca și colegii mei cari sunt convins c'au observat acest fapt, că s'au gândit la îndreptarea lui, m'am întrebat și eu, ce este de făcut?

Mijlócele sunt multe și variate. Știința silvică ni le indică, și statele mai înaintate în silvicultură le practică deja, dar toate convergează la o soluție comună, „*personal și bani*“ iar la noi se răspunde cam obicinuit cu opusul frasei: «nu-s bani și nu-î personal suficient.»

Așa lacunos cum este actualul nostru codice silvic, găsim totuși într'ânsul o măsură escelentă pentru a combate împușinarea bradului și a molidului chiar în pădurile particularilor. Ea se află în art. 11 al codului.

Bradul și molidul unde crește? O șcim cu toții: pe vârfurile munților mai aședați, pe coastele și pe dealurile munților mai înalți. Ei bine, art. 11 supune regimului silvic toate aceste păduri, orî-cine ar fi proprietarul, și prescrie, cum se dice în art. 5 «ca se fie ame-

najate conform științei silvice, și în vederea circumstanțelor economice locale.»

Atunci de ce nu ne folosim de măsura legală din cod? De ce nu oprim impuținarea bradului și a molidului din pădurile particulare, și de ce mai ales n'o oprim din pădurile statului și ale stabilimentelor de bine-facere? Vecinic tipicul răspuns, «nu-s mijloace, nu este personal în de ajuns.»

IV

Este incontestabil că starea de astăzi a pădurilor și a serviciului silvic, nu este de loc înfloritoare. Un străin care, auzind de progresele făcute de România în ultimii ani, ar veni la noi, ar vedea de sigur multe îmbunătățiri, în ale armatei mai ales, în justiție, șosele și căi ferate, în instrucție, etc. Dacă s'ar interesa însă și d'ale pădurilor, dacă ar lua în mână budgetul serviciului silvic al statului, ce ar vedea? Suma de peste 5 milioane lei la venituri. La cheltueli va vedea retribuțiile a atâția inspeciori, subinspeciori, pădurari, etc. Dar materialul? Aci nu mai vede nimic, și nedumerit ar întreba cu grăbire: Cum, d-v. nu cheltuiți nimic pentru lucrări în pădure? Se poate aceasta în România, despre care toată lumea scie că a făcut progrese laudabile pe toate tere-nurile?

Și totuși așa stă lucrul.

Ei bine, trebuie să sperăm că această stare de lucruri care nu ne face onoare, nu va dăinui mult, ci se va schimba cât mai ingrabă.

Cestiunea organizării corpului silvic este deja agitată.

Dar m'am gândit mult, cum sunt sigur că aū studiat și colegii mei, dacă până atunci nu este ceva de făcut, dacă nu s'ar putea găsi vr'un mijloc practic și puțin costisitor, d'a veni în ajutorul brădetului care tinde să dis-

pară, și am găsit un mijloc, care mi se pare excelent sub toate raporturile.

Acest mijloc consistă în practicarea așa numitelor *tăeri de regenerare în grupe*, asupra cărora vom reveni cu mai multe detalii în numerile următoare.

N. R. Danilescu.

CUBATUL LEMNELOR

Prin cubatul lemnului se înțelege aflarea volumului lor. Iată un mijloc foarte practic și cu foarte multă aproximațiune pentru cubarea trunchiului crescut regulat al unui arbore.

1) Măsurăm cu o sfoară, ori cu panglica lungimea circumferinței la mijlocul trunchiului și vedem cât este de lungă.

2) a) Ridicăm această lungime la pătrat; b) pătratul găsit îl multiplicăm cu lungimea trunchiului și c) productul găsit îl multiplicăm cu 8. În fine acest product îl dividem la 100 și vom avea volumul căutat.

De exemplu. Să suposăm că circumferința la mijlocul trunchiului are o lungime de 1 m. 20 și lungimea trunchiului este de 5 m.

a) Pătratul circumferinței este: $1,20 \times 1,20 = 1,4400$

b) Înmulțit cu lungimea este: $1,4400 \times 5 = 7,2000$

c) Înmulțit cu 8 este: $7,2000 \times 8 = 57,6000$. În fine dividând acest rezultat cu 100 obținem 0,576000 sau mai scurt 0,58. Deci volumul acestui trunchiū este în metri cubi 0,58. Acest rezultat se obține și din tablele de cubagiū ale lui W. Köhlmann (Kubiktabelle über runde Hölzer, Eilenburg) cu deosebire că rezultatul presintă o diferență la a treia cifră decimală adică în loc de 0, m. c. 576 în table găsim 0, m. c. 573.

Dacă notăm cu c lungimea circumferinței din mijlocul trunchiului arborelui, l lungimea lui și cu V volumul lui, conform mijlocului propus se poate scri.

$$V = \frac{c^2 \times l \times 8}{100} \text{ sa\u0163}$$

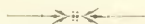
$$V = 0,08 \times l \times c^2$$

Aceasta este formula generală și în practica pentru cubarea arborilor este foarte ușoră și expeditivă mai ales când n'avem table de cubagi\u0163.

Th. T\u0103m\u0103\u015fanu.

Resumatul \u015fedin\u015felor adun\u0103rei generale a societ\u0103\u0163ei „Progresul silvic“
din zilele de 6, 7 \u015fi 8 Aprilie 1895

\u015fedin\u015fa din 6 Aprilie 1895

\u015fedin\u015fa adun\u0103rei generale se deschide, sub pre\u015fedin\u015fa d-lui Ion Kalinderu, presidentul societ\u0103\u0163ei, fiind de fa\u015fa mare majoritate a membrilor \u00e2nscr\u00e2\u015fi. Consiliul de administra\u015fie era reprezentat, pe l\u00e2ng\u0103 d. president I. Kalinderu, din d-nii C. F. Robescu, P. S. Antonescu-Remu\u015f, N. R. Danilescu, C. Al. Or\u0119escu, Ar. Eustatziu, G. St\u0103tescu, I. P. Chihaiia \u015fi M. Petrescu.

D. I. Kalinderu, presidentul societ\u0103\u0163ei, declar\u00e2nd adunarea constituit\u0103, comunic\u0103 telegramele d-lor membri Fortunatu, Teodorescu \u015fi Damian, cari se scuzeaz\u0103 de a nu putea lua parte la adunare, apoi \u00een aplausele adun\u0103rei pronun\u015fa urm\u0103torul interesant discurs :

Domnilor \u015fi scumpi colegi,

Salut\u00e2ndu-v\u0119 \u015fi ur\u00e2ndu-v\u0119 bun\u0103 venire, nu \u00e2ndeplinesc o datorie conven\u015fional\u0103, c\u00e2ci leg\u0103turile cari s'au format \u00entre noi \u00een decursul anilor, \u015fi cari ne unesc acum, sunt pe at\u00e2t de str\u00e2nse pe c\u00e2t este de bine-f\u0103c\u0119tor scopul comun ce'l urm\u0103rim, a\u015fa \u00een c\u00e2t pot spune, f\u0103r\u0103 sfial\u0103 \u015fi cu mul\u0163umire, c\u0103 rela\u015fiunile tuturor membrilor societ\u0103\u0163ei noastre sunt aproape fr\u0103\u015fte\u015fi.

Via dorință de care suntem însuflețiți de a fi folositori țerei noastre și care presidează la întrunirile noastre a produs acest fericit rezultat.

Îmi voi permite să vă arăt impresiunile mele personale de la cea din urmă adunare generală, fără nici o temere de a vă nemulțumi, pentru că mă adresez la frații de muncă, la amici. Zilele în care ținem adunările noastre ne invită ele înșiși a urma ast-fel, căci sunt dăilele care deșteaptă amintirea devotamentului lui Hristos, mort și înviat pentru noi, adică pentru binele și regenerarea fraților săi, a neamului omenesc. Invocând această măreață pildă, domnilor și scumpi colegi, ne vom însufleți de focul carității, al iubirei patriei, pentru care fie-care din noi trebuie să fie gata a-și jertfi timpul, a-și da grija, a aduce toată sollicitudinea spre a apăra înflorirea și interesele ei ca să putem lăsa urmașilor noștri o țară mărită și slăvită prin munca noastră, asigurându-ne ast-fel recunoștința lor.

Iată acum impresiunile mele. Necontestat, am făcut progrese, în ceea-ce privește interesul membrilor pentru societate: achitarea cotisațiunilor și plata abonamentelor la revista noastră, așa că comitetul n'a fost strimtorat la administrațiunea sa în privința financiară și a putut merge înainte fără a atinge capitalul societăței. Totuși avem de încasat o rămășiță care la 1 ale lunii curente este de 6.122 de lei.

Am speranța că această sumă va fi achitată de acei dintre domniile-voastre cari se află în întârziere, cu privilegiul întrunirii noastre, pentru a ne feri de orî-ce demers supărător în urmă.

Am constatat cu multă mâhnire, domnilor și scumpi colegi, că la apelul ce l'am făcut, în numele comitetului, pentru a întreba cine dintre d-voastră voește să facă o conferință asupra unei cestiuni de silvicultură, n'au răspuns de cât patru membri. De asemenea puțin dau concursul lor științific pentru redactarea *Revistei pădurilor* și, pentru a avea materia necesară, sunt silit să mă adresez la cei mai în vârstă și cei mai împovărați cu lucrări, cu toate că avem în societatea noastră atâtea elemente tinere și distinse.

Cu toate acestea, trebuie să ne îmbărbătăm și să înaintăm cu capul sus, căci, precum alți putut observa, multe persoane, fără a fi membri ai societăței noastre au urmărit cu interes conferințele din iarna trecută și s'au prezentat cereri de înscriere printre noi din partea unor persoane sus puse.

Vă rog dar cu toată stăruința, în numele colegilor din comitet și al meu, să ne dați pe viitor un concurs mai puternic, ca să fim și mai bine apreciați și tari.

Dim expunerea ce vi se va citi, veți vedea care a fost activitatea noastră în decursul ultimului an și cum am condus noi interesele d-voastră. Aci e locul să constat cu recunoștință generositatea statornică a d-lui baron Barbu Bellu către societate. D-sa ne-a donat din nou 200 lei. D-na Elena Turnescu, care s'a semnalat prin acte mărețe de generositate, cunoscute de toți, a bine-voit și ea a se interesa de societatea silvică și ți asigură prin mine o rentă anuală de 300 lei. Ne place a vedea în această faptă o dovadă că femeea română, care ia parte la toate acțiunile mari, apreciază rolul unei societăți ca a noastră, înființată de cei cari păstrează țerei acel isvor de sănătate și poezie, codrul frate cu Românul, cum zice marele Eminescu, pădurea din care fac și un isvor de bogăție.

Veți lua de asemenea cunoștință de lucrarea comisiunei speciale, însărcinată

cu cercetarea celor două manuscrise prezentate la concursul pentru premiul de 1500 de lei, înființat de administrațiunea Domeniului Coronei pentru cea mai bună nomenclatură silvică.

Cestiunile speciale înscrise la ordinea zilei a acestei adunări generale sunt interesante și rezolvarea lor ar fi de mare folos pădurilor noastre. Nu mă îndoiesc că vor provoca discuții temeinice și concluziuni practice.

Repetând afirmarea sentimentelor mele afectuoase, îmi permit, d-lor și scumpulți colegi, a vă ruga să intrați în cercetarea cestiunilor cari alcătuiesc ordinea zilei.

D. G. Stătescu, din consiliul de administrație, dă citire următorului raport al consiliului asupra activității societății în anul din urmă:

Domnilor Membri,

Societatea noastră «Progresul Silvic», care se întrunește astăzi în a noua sa adunare generală, a intrat în al zecelea an al existenței sale. Ea a continuat a se desvolta și în anul din urmă, atât în privința numărului membrilor, cât și în privința activității sale, în raport cu prescripțiunile statutelor și cu mijloacele de care s'au dispus. Putem zice, că în anul din urmă se constată un progres mai mare față de anii precedenți.

În privința numărului de membri, se constată în adevăr o creștere serioasă căci din 46 de membri fondatori câți erau înscrși la 1 Aprilie 1886, astăzi societatea numără în sânul său 228 membri.

În privința activității societății, în anul din urmă, comitetul Dv. și-a dat toate ostenele a urma mai departe calea trasă de la început, spre a răspunde cât mai bine îndatorirei sale și scopului prevăzut de statute. Fără îndoială concursul D-v. a contribuit a face ca societatea să se afirme pe această cale de progres forestier.

Pentru atingerea năsuințelor societății, comitetul s'a servit de diferite mijloace prevăzute de art. 3 din statute.

Așa, s'a urmat neîntrerupt ca și în trecut, cu publicarea organului societății «Revista Pădurilor» în care s'a tratat de bărbai speciali diferite cestiuni importante, relative la economia noastră silvică, între care menționăm cestiunile relative la tăerile rase în pădurile de munte și modul de exploatare al salcâmului, care cestiuni au fost discutate și în adunarea generală din anul trecut. Prin acest mijloc de Revistă membrii societății au fost puși în curent cu diferite cestiuni silvice de la noi din țeară și din străinătate.

Asemenea Revista s'a trimis gratuit la diferite școale, societăți sau biblioteci, unde a fost cerută, în scopul răspândirii și popularisării silviculturii; astfel s'a trimis la școlile forestiere din Nancy (Franța), din Schemintz (Austria), din Tharand (Germania), unde sunt elevi români, la școlile de la Brănești, de la Ferăstrău, de la Armășești, de la Strihareț, de la Pâncești - Dragomirești, etc., la Fundațiunea Carol, la societatea România Jună din Viena, etc., de pe la care școle sau societăți s'au primit mulțumiri.

Anul acesta ca și în anul trecut s'au organizat conferințe publice, cari au avut loc aci, la sediul societății, și la care au luat parte d-ni membri ai societății cari se aflau în Capitală. Pentru d-nii membri sau abonați din districte,

conferințele s'au publicat prin organul societății, Ast-fel d. membru D. Ionescu Zane a tratat cestiunea: Pământurile foștilor clacași în raport cu legea din 1864 din punct de vedere forestier; d. membru N. G. Popovici a tratat cestiunea: Codrul și tăerile pe suprafață; iar d. membru D. Papinian a tratat cestiunea relativă la. Necesitatea organizării serviciului silvic.

Ca mișcare științifică nu putem înregistra de cât două lucruri relative la Terminologia Silvică, care a fost pusă la concurs de societate, fiind destinat pentru aceasta un premiu de 1500 lei, dat de Ad-ția Domeniului Corônei. Aceste lucrări au fost date în cercetarea unei comisii compuse din d-nii C. F. Robescu, P. S. Antonescu-Remș, N. R. Danielescu și G. Stătescu, care își va da raportul său, asupra căruia consiliul întreg dându-și avisul, adunarea se va pronunța.

În fine, comitetul a îngrijit a vă convoca în această adunare generală ordinară, potrivit statutelor, cu care prilej, pe lângă ocazia de a ne revedea și a lua cunoștință de starea societății, vom avea și ocazia de a desbata mai multe cestiuni puse la ordinea zilei, asupra cărora vom lua niște soluțiuni. Desideratele ce s'au exprimat altă-dată aci, după chibzuințe mature, n'au rămas tot-d'auna sterpe, ele își găsesc treptat aplicațiunea lor, cu ocazia atât a reorganizării serviciului silvic, cât și a reformei culturai și a exploatărei pădurilor noastre.

Înainte de a termina această expunere, nu putem a nu vă aduce la cunoștință, că societate noastră luându-și un mare avânt și afirmându-se din zi în zi mai mult, ânsuși M. S. Regele se interesează de aproape de mersul său prin onor. nostru president d. I. Kalinderu, și cu ocazia nunței de argint, comitetul de ad-ție fiind primit la palat spre a presenta omagiile respectoase ale societății, M. M. L. L, au exprimat societății adevărată Dv. mulțumiri călduroase, cea ce ne facem o plăcută datorie a vă comunica.

(ss). *Ion Kalinderu, N. R. Danilescu, Marin Petrescu, P. Antonescu-Remuș, G. Stătescu, C. Al. Orăscu, Ar. Eustatziu, Ion P. Chihăia, C. F. Robescu, M. Secăreanu.*

D. M. N. *Mihăiescu-Syrius*, secretarul adunării, dă citirea raportului d-lui M. Secăreanu secretarul-comptabil al societății, prin care se arată situațiunea financiară a societății precum și proiectului de buget al societății pe anul 1895—96.

I. Kalinderu, președinte, arată că prin activitatea consiliului, mulțămită sprijinului dat de către d-nii inspectorii silvici ai statului, s'a putut încasa o bună parte din cotisațiunile și abonamentele la Revistă, ale d-lor membrii rămași în urmă cu plata, cu toate acestea rămânând încă multe din veniturile neîncasate, speră că comitetul fiind însuflețit de aceeași sârguință și dragoste spre progres, se va putea ajunge la rezultate și mai bune, dacă d-nii membrii vor da tot sprijinul

necesar. Arată apoi că, comitetul a avut grije a pune societatea în contact cu mai multe societăți și administrații de reviste, trimitându-și ast-fel reciproc producțiunile lor. După aceea rîgă adunarea a procede la alegerea unei comisiuni de verificarea socotelilor.

Se aleg în comisiunea de verificare d-nii C. I. Ionescu, G. Nicolau și Haleriu.

D. G. Stătescu, care face parte din comisia întocmită pentru cercetarea lucrărilor asupra „Terminologiei silvice“ pentru care este instituit un premiū al administrației Domeniul Coronei, dă citire raportului acelei comisii, și procesului verbal al consiliului de administrație, în coprinsul următor :

Domnule Președinte,

Subsemnații membrii ai comisiunei întocmită pentru cercetarea celor mai bune lucrări asupra «Terminologiei silvice» prezentate pentru obținerea premiului de 1500 lei instituit de Onor. Administrație a Domeniului Coronei, conform incheerii din ședința de la 24 Aprilie 94 a adunării generale ;

Cercetând cele două manuscrise primite, unul purtând ca moto *viribus unitis* și altu fără nici un moto, am constatat cele ce urmează :

Manuscrisul cu moto *viribus unitis*, am vădut că coprinde multe cuvinte adunate cu îngrijire, însă din care lipsesc totuși alte multe, și acelea care se află nu au toate explicațiuni suficiente sau definițiuni esacte. Ast-fel fiind, lucrarea de și are cuvinte care ar putea servi la facerea unei terminologii complete, nu corespunde însă aliniat. a și b din art. 5 al programului întocmit pentru acest concurs, spre a putea fi premiată și luată sub paternitatea societăței; lipsurile sunt prea mari spre a putea servi de basă la alcătuirea unei terminologii complete.

Manuscrisului care n'are un moto anumit, îi lipsesc mai multe cuvinte ca celui d'ânteu, de și acele cari există sunt explicate și descrise mai dezvoltat. Ele au însă nevoie de radicale modificări spre a fi completate, sistematizate și esact definite, cari modificări ar eși din previsionsile al. a și b art. 5 spre a putea fi primită lucrarea de societate.

Recunoascem însă că pentru ambele lucrări, autorii și au dat multă silință în adunarea cuvinte'or ; recunoascem că ambele lucrări au o importanță spre a se utiliza în scopul propus, dar nu a se primi sau a se indrepta spre a fi premiate de societate.

Suntem de părere de a se mai publica un nou concurs,—pentru lucrările ce se vor presenta până la 1 Martie 1896—și pentru a se atinge mai bine scopul propus a se schimba aliniatul b din art. 5 al programului în modul următor :

b) *In cazul când lucrarea ar avea încă trebuință de îndreptare serioasă, premiul se poate acorda în total sau în parte, și în tot cazul numai cu con-*

diție ca manuscrisul să devie proprietatea societății, care 'și rezervă dreptul d'a o încredința unei persoane sau comisiunii de bărbați competenți pentru a o preface. Când se va imprimu, pe lucrare va figura numele primului autor, urmat de al persoanei care a prefăcut'o.

De asemenea credem că numirea lucrării este mai meritară a fi *vocabular* (sau *dicționar silvic*) în loc de *Terminologie silvică*.

(ss). P. S. Antonescu-Remuș, G. Stătescu, N. R. Danilescu, C. F. Robescu.

Proces-verbal,

Consiliul de administrație al societății «Progresul silvic» vădând raportul comisiunii întocmită pentru cercetarea lucrărilor de «Terminologie silvică», aprobă acest raport, și luând act de declarația bine-voitoare a d-lui administrator al Domeniului Coroanei, prin care sporește cifra premiului cu 500 lei, adică în loc de 1500 lei se va acorda ca premiū 2000 lei, aduce viile sale mulțumiri M. S. Regelui de ofrande făcută și este de părere a se publica un nou concurs, pe baza programului stabilit anul trecut cu modificările introduse de comisia însărcinată cu cercetarea acelor lucrări.

(ss). I. Kalinderu, P. Antonescu-Remuș, Ion P. Chihaiia, G. Stătescu, Marin Petrescu, G. Al. Orăscu, N. R. Danilescu, M. Secăreanu, C. F. Robescu, Ar. Eustatziū.

D. I. Kalinderu, președinte. explică modificarea al. b de la art. 5 din condițiile concursului Terminologiei, arătând că prin aceasta s'ar putea mai ușor recompensa lucrarea unui specialist, chiar în cazul când nu ar fi cea mai bună, dar care ar cuprinde multe părți bune. În asemenea împrejurare, s'ar putea da pentru o lucrare bună dar incompletă jumătate din premiū, iar cea altă jumătate s'ar da altei lucrări care ar completa pe cea d'ântâi, în care scop, administrația Domeniului Coroanei ridică acest premiū de la 1500 lei la 2000 lei.

D. Dem. Ionescu-Zane este de părere a nu se modifica al. b din art. 5 al condițiilor concursului, de oare-ce prin posibilitatea de a se da și în parte premiul unei lucrări nu tocmai bune, în realitate s'a micșorat premiul, și ast-fel nu este de natură a stimula pe specialiști.

D. I. Kalinderu, președinte, arată din nou motivele cari au făcut pe comisiune și comitet a schimba această condiție

punând în vederea adunării că s'ar putea presenta două lucrări cari judecate individual n'ar avea o mare valoare, dar combinate împreună ar putea avea o valoare reală în sensul cum se cere de societate, și în acest cas d-sa nu vede o nedreptate dacă s'ar da premiul la ambele lucrări.

D. *Dem. Ionescu-Zane* vorbește tot în contra modificărei propuse, dîcînd că nu trebuie a se pretinde o lucrare perfectă, neputîndu-se aștepta cine-va de o cam dată de cât la un început, pe care viitorul îl va completa.

Adunarea aprobă raportul comisiunei însărcinată cu cercetarea lucrărilor de Terminologie silvică și încheierea cosiliului, admițînd prin urmare modificarea al. *b* din art. 5 din condițiile concursului, în felul propus de comisiune.

Ședința apoi se ridică.

Ședința de la 7 Aprilie 1895.

Ședința se deschide sub președința d-lui I. Kalinderu.

D. *I. Kalinderu*, președinte, comunică telegrama d-lui Cambureanu care 'și scusează lipsa sa de la adunare; apoi invitațiunea d-lui Marinescu-Bragadiru prin care invită pe d-nii membrii ai societăței a lua parte la inaugurarea stabilimentului său de bere, în ziua de 9 Aprilie.

La ordinea zilei discuțiunea cestiunei: „Cari sunt vițiile și lacunele actualului cod silvic și îmbunătățirile de introdus în o nouă legiuire silvică.“

D. *A. Eustat. iu*, din consiliul de administrație, avînd cuvîntul, arată mai multe lacune care se află în actualul cod silvic, exprimîndu-și părerea asupra modului cum ar trebui îndreptate.

Ast-fel d-sa găsește o lacună în dispoziția art. 4 și 6 din codul silvic relative la facerea amenajamentelor, dîcînd că legiuitorul la 1881 nu și-a dat seamă de consecințele aplicațiunei. Nicî împrejurările de la noi nu se potriveau cu această dispozițiune, nicî în codul frances nu se află asemenea măsuri. Timpul de 15 ani, stabilit de lege pentru fa-

cerea amenajamentelor tuturilor pădurilor supuse regimului silvic, era prea scurt în raport cu lucrările numeroase și personalul restrâns al statului. Este de părere ca la facerea unei noi legi ar trebui cu totul excluse asemenea articole, și mai ales termenul fixat pentru amenajarea pădurilor.

Apoi d-sa discută cestiunea până unde să meargă restricțiunile de supunere la regimul silvic a pădurilor particulare, cari n'ar fi în coproprietate cu statul sau comunele și care n'ar fi impuse la acest regim de anume împrejurări de interes general. De ce bunioară asemenea păduri s'ar pune la regimul silvic pentru că ar avea întinderea de 100 hect., și dacă e vorba de întindere, de ce nu s'ar cerea ca condiție o întindere mai mare sau mai mică? Crede că această chestiune s'ar putea lămuri mai bine de d-nii membri speciali, d-sa fiind de părere că pentru proprietarii particulari s'ar putea cere nisce amenajamente mai simple, cari se asigure atât regenerarea cât și interesul proprietarului, iar nu nisce amenajamente prea științifice, cari ar face ca proprietarii să fugă de regimul silvic. Arată sistemele de coproprietate aplicate în Italia, și syndicatele forestiere înființate în Austria, cari mijloace ar putea fi aplicate și la noi, la pădurile de la munte. Trebuie stabilite însă limitele în cari proprietățile particulare trebuiesc supuse regimului silvic.

În privința art. 19 din C. S. care pedepsește delictele silvice, d-sa crede că este mai bine a se prevedea niște amenzi mai mici, dar a se aplica riguros acele amenzi, de cât a fi prea mari și a se da judecătorului latitudinea să aplice art. 60 din codul penal, după apreciere. Căci în acest cas este ridicul ca un delict estimat după tariful codului silvic cu 200 lei, să se pedepsească după codul penal numai cu 5 lei.

D-sa măi arată și alte lacune ale C. S. propunând adunării să admită următoarele puncte, care le depune în scris:

1) Ca lucrarea de modificare a Codului silvic să nu se facă în grabă, fără a se folosi de observațiunile, anche-

tele și memoriile cari s'au făcut de la 1881 până acum de corpul silvic român.

2) Ca amenajamentele pădurilor supuse regimului silvic să se poată face de inginerii silvică cari au absolvit o școală forestieră din țară sau străinătate.

3) Ca aceste amenajamente să fie aprobate de consiliul tehnic al pădurilor și puse în lucrare numai în urma unei deciziuni ministeriale.

4) Să se suprimă termenul fixat până când pădurile regimului silvic să fie amenajate.

5) Pădurile particulare care au o întindere de 100 hect. să fie și ele supuse la regimul silvic, dar la un regim mai puțin sever, cu câte-va reguli simple de exploatare, cari să nu aducă o prea mare restricțiune dreptului de proprietatei căutându-se ast-fel a se evita curentul ostil ce se formează când se aude de regimul silvic.

6) Să se prevadă că Tribunalele uu pot aplica art. 60 din Codul penal pentru a scădea amenda din tariful legii făcut la 1892, care a scăzut deja tariful vechi din 1881.

7) Să se reguleze dreptul de pășunare în pădurile supuse regimului silvic, când n'ar compromite existența sau regenerarea acelor păduri.

8) Se recomandă celor însărcinați cu modificarea codului, pentru cestiune de detalii, a se inspira de elementele de observațiuni de care se vorbesc la No. 1).

D. N. G. Popovici, spune că cele arătate de d. Eustatziu sunt clare și indiscutabile. D-sa însă vede o mare tendință în țară de a se defrișa mai ales la câmpie, unde o găsește mai periculoasă, căci la munte proprietarii nu pot și nu au de ce să defrișeze. E de părere că amenajarea pădurilor particulare trebuie lăsată la o parte, dar numai în privința defrișării trebuie restricțiuni pe tot teritoriul țerei.

D. Antonescu-Remuș, adaogă că asemeni restricțiuni să fie și în privința pășunării.

D. N. G. *Popovici*, răspunde că pășunarea interesează mai puțin, căci prin pășunare nu se aduce defrișare de cât în mod indirect, și că nu se uită la pădurile statului și ale stabilimentelor publice, cari sunt ferite destul de bine, ci la ale particularilor, cari nu dispun de elemente cari să le arate calea a se feri de rău. D-sa ar fi de părere a se înscrie în lege principiul că toate pădurile țerei să fie nedefrișabile. Și prin defrișare d-sa înțelege, când se scot buturugile transformându-se terenul în pământ de cultură agricolă, și când se taie pădurea în timpul circulației sevei împreună cu pășunatul neregulat și alte lucruri cari concurg la defrișare.

Apoi, discută amenajarea pădurilor particulare, dicând că țara dispune de 800,000 hect. păduri ale statului, adică de un material suficient chiar pentru construcții, spre a recurge la amenajarea pădurilor particulare.

D. *Al. Lazurian*, invocă că amenajarea se impune pentru a nu se stârpi pădurea.

D. N. G. *Popovici*, răspunde că nu trebuie să ne batem joc de cuvântul „amenajament“ care este un cuvânt sacru pentru forestieri. Practica de 14 ani ne a dovedit că amenajarea pădurilor particulare nu ne folosește absolut de loc.

Apoi vorbește de creațiunii de păduri în localități indicate de utilitatea publică, semnalând că niște terenuri frumos populate, se transformă pe di ce merge în râpi și văgașe.

Terminând să resumă și dice, că să lăsăm pe proprietari a își îngriji de pădurile lor, fără însă a le defrișa, și să ne îngrijim de modul cum trebuie să creăm paduri acolo unde sunt absolut necesare.

D. *Candale* roagă pe d. *Popovici* a arăta ca cestiunea juridică, cum s'ar putea impune proprietarului de a face împăduriri.

D. N. G. *Popovici* răspunde a se da împuternicirea Ministerului Domeniilor să declare de utilitate publică prin de-

cret regal, acele terenuri ale proprietarilor cari ar avea necesitate a se împăduri.

D. *Gr. Stamatian*, având cuvântul, vorbește în sensul modificării codului silvic, care la 1881 a fost făcut în grabă și prin urmare plin de lacune, cari saū dovedit în o practică de 14 ani. Modificarea trebuie să o cerem noi forestierii cari ne interesăm mai de aproape de păduri. Dacă s'ar modifica art. 4, 6 și tariful de pedepse, atunci n'ar rămâne de cât un cod de simple formalități. Spune că a auzit părerea d-lui Popovici, de a fi blânzi cu particularii în privința restricțiunilor regimului silvic, adică a-i opri de la defrișeri iar nu a-i supune la restricțiuni de amenajament. dar d-sa nu găsește alt cuvânt în locul celui de amenajament spre a 'l înlocui, și de aceea e de părere că se pot menține amenajamentele însă niște amenajamente mai ușoare. În privința defrișerilor e de părerea d-lui Popovici, căci statul are destule mijloace a interveni ca să le oprească.

D. *N. R. Danilescu*, având în fine cuvântul, arată condițiunile ce trebuie să îndeplinească o lege silvică spre a putea da roade bune, că mare parte din aceste condiții lipsesc atât actualului cod silvic cât și noului proiect al Ministerului, și conchide a se introduce asemenea condițiuni în o nouă legiuire silvică, propunând ca adunarea să însărcineze consiliul societăței, a aduna și coordona tot ce s'a scris și vorbit în această privință, pregătind un memoriu saū o lucrare completă, ca contribuție la alcătuirea noului cod silvic, și ca noua lege silvică să coprindă și bazele organizării corpului silvic.

Se amână pe a doua zi formularea unei soluții în astă privință, ridicându-se ședința.

Ședința de la 8 Aprilie 1895

Ședința se deschide sub președința d-lui I. Kalinderu, președinte.

D. *G. Stătescu* având cuvântul, dice că diua ultimei ședințe

a adunării coincidând printr'o împrejurare fericită cu ziua aniversării nașterii și alegerii M. S. Regelui la tronul României, exprimă sentimentele tuturor d-lor membrii, rugând pe d. president I. Kalinderu, a prezenta M. S. Regelui și întregii familii Regale, felicități și omagii respectoase din partea societății „Progresul silvic“, care a fost în tot-d'auna privită cu deosebit interes de MM. LL.

D. I. Kalinderu, președinte, răspunde că fiind convins de sentimentele curate de iubire și devotament ale societății pentru tron, și va îndeplini o plăcută și frumoasă datorie transmitându-le MM. LL. Și în acest sens, d-sa formulază și citește în aplausele adunării, discursul care se va adresa Regelui din partea societății, în cuprinderea următoare:

Sire,

Colegii mei de la Societatea silvică, care va încheia astăzi seară ședințele sale de adunare generală anuală, adânc recunoscători de interesul ce Majestatea Voastră bine-voeste a 'i arăta. mi-ați făcut onoarea de a mă însărcina să depun la picioarele Sale, cu ocaziunea aniversării de azi, urările călduroase și sincere ce le formează pentru fericirea Majestății Voastre, pentru aceia a Reginei și a întregii Angusteii Sale familii.

Sunt cu atât mai măgulit de a fi ast-fel desemnat ca interpretul membrilor acelei societăți, cu cât sunt pe deplin convins că sentimentele de care sunt însuflețit pentru Regele și Dinastia Sa sunt pure ca și aerul ce respiră în frumoasele noastre păduri, la dezvoltarea cărora lucrează cu inimă și devotament.

Imi permit să adaug acestor urări pe ale mele personale, cu ferma încredere că Majestatea Voastră va bine-voi a 'mi face tot-d'auna grație de a mă crede unul din cei mai respectoși și credincioși servitori și supuși ai săi. (s) I. Kalinderu.

D. I. Kalinderu, președinte, dă citire apoi moțiunii formulate de mai mulți d-nii membrii, ca soluțiune a primei

cestiunii discutate, relative la modificarea codului silvic, redactată în modul următor :

Aduuarea generală a societății «Progresul silvic», luând în considerație observațiunile scrise ale diferiților membri ai săi relative la vițiile și lacunele codului silvic în vigoare, cum și îmbunătățirile propuse, cari s'au publicat în revista societății; apoi conferințele ținute și discuțiunile urmate în ședințele adunării generale atât din anul trecut cât și din anul curent ;

Având în vedere și noul proiect de lege silvică elaborat de onor. Minister al Domenelor ;

Este de părere ca :

1) Comitetul de administrație al societății, să adune toate observațiile scrise ale membrilor, relative la modificarea codului silvic, să le coordoneze și să le publice în Revista Pădurilor sa și deosebit, ca contribuțiune la modificarea și completarea legislației silvice, spre a putea fi utilizate de cei în drept cu ocaziunea alcătuirii noului cod silvic.

2) Ca noua legiuire silvică să conțină și bazele de organizare ale corpului silvic.

(ss) *I. Kalinderu, G. Stătescu, N. R. Daniilescu, N. G. Popovici, P. Antonescu-Remuș, C. F. Robescu.*

Adunarea aprobă în unanimitate moțiunea de mai sus.

D. F. S. Antonescu-Remuș. având cuvântul asupra cestiunii a doua pusă la ordinea zilei, adică asupra „diferitelor sisteme de repopularea coastelor la diferite expozițiuni» arată punctele ce ar crede d-sa de cuviință, că trebuiesc discutate pentru fixarea coastelor. Acestea ar fi: 1) esențele, 2) natura terenului. 3) panta sau înclinarea coastelor, 4) punctele cardinale ce privesc coastele (expozițiunea), și 5) clima. Se oprește puțin la fie-care din aceste puncte, și pentru că anul acesta nu mai este timp a se desvolta mai pe larg această cestiune, roagă pe d-nii membri a se ocupa de dânsa, spre a se discuta la viitoarea adunare generală.

D. N. R. Daniilescu. luând cuvântul, cercetează în scurt a treia cestiune pusă la ordinea zilei, adică: „Restabilirea bradului în fageturile de care tinde a dispărea“, insistând întru cât-va asupra modului de regenerare a ochiurilor, însă din cauza timpului scurt se mărginește mai mult a enunța cestiunea, remânând a se trata mai pe larg la viitoarea adunare generală.

D. G. *Nicolaŭ* din comisia de verificare, dă citire raportului aceleï comisiuni, în privința verificărei gestiunei făcută de d. secretar-comptabil.

D. Gr. *Stamatian*, cere ca în viitor adunările generale să se țină și ziua, nu numai seara, și ca cestiunile ce vor trebui discutate la viitoarele adunări, să se comunice membrilor mai din vreme, spre a le putea studia, dacă s'ar putea chiar de prin Ianuarie.

D. J. *Kalinderu*, președinte, răspunde că va ține seamă de această propunere, și o va supune la timp consiliului de administrație.

D. N. R. *Daniilescu*, înainte de despărțirea d-lor membrii, pronunță un mic discurs, în care citește în aplausele adunărei *Tatăl nostru forestier*, alcătuit de d-sa din expresiuni silvice.

D. I. *Kalinderu*, președinte, termină în fine prin câte-va vorbe bine simțite, în cari este cestiunea și de mijloacele ca societatea să ajungă persoană juridică și în care scop roagă de d-nii membrii rămași în urmă cu plata, să achite cotisațiunile și abonamentele la Revistă, urându-le sănătate și bună revedere.

D-sa închidând adunarea generală, ridică ședința.

Rugăciunea forestierilor din 1895 ¹⁾

Domnule președinte,

Domnilor și stimați colegi,

Încă o serie de sărbători forestiere trecu. Veseli și noi, ucenicii, de mulțumirea ce ne-ați declarat în discursul de deschidere că ați avut d-voastră, șeful, dați-ne voie, vă rog, că la rëndul nostru să aducem tributul aceluia, căruia se cuvine, președintelui, și să vă mulțumim de osteneala ce puneți pentru a conduce juna noastră societate.

1) Rostit în ședința adunărei generale din 8 Aprilie de d. N. R. Danilescu.

Cum ați spus, vedem și noi că din an în an se resimte o animație în mersul societății, un progres material și intelectual.

Studiul, discuția și aplicarea cestiunilor silvice sunt tot-de-una interesante, orî-care ar fi natura lor, pentru că mare este rolul pădurilor în economia naturii ca și în aceea a popoarelor. Cu altă ocazie, tot din acest loc, și tot înaintea d-voastră, am asemănat pădurea cu biserica care reprezintă casa lui Dumnezeu și simbolul de credință al tuturilor confesiunilor monoteiste; apoi dacă biserica și pădurea reprezintă pe Dumnezeu și credința într'însul, atunci ajungem la conclusia că pădurea este și un izvor de iubire, de pace și de bine-cuvîntare prin următorul raționament dicotomic :

Unde este credință, este și iubire ;

Unde este iubire, domnește pacea ;

Unde este pace, este bine-cuvîntare ;

Unde-î bine-cuvîntarea, acolo e de față Dumnezeu.

Voiți dovedi? N'avem de cât să observăm împrejurul nostru și le vedem în tot momentul.

Când poetul vrea să se inspire, îl vedeți că apucă calea spre pădure. Numai în așa loc, bardul de la Mircești a putut să scrie celebra frasă din Sergentul și Peneș Curcanul «ș'aveau pene 'n frunte, și pene la picior»....

Hora unirei cu «unde-î unu, nu-î putere, la nevoi și la durere ; unde-s două puterea crește, și dușmanul nu sporește» este axioma fundamentală a formării societăților și unirei popoarelor de aceeași limbă ;... și uimitoarea strofă din Fântâna Blanduziei «în tăinele naturii e lege ca să sboare : amurgul către noapte ș'aurora către sôre».

Bărbatul de stat, omul de afaceri, când este turtit de sarcina muncii, plictisit de treburi, unde-și găsește răpaus mai liniștit de cât la pădure. Aci nu mai sunt intrigi, nu mai este sgîmot. Pădurea nu clevetește.

Chiar nefericitul pornit spre demență, fără nădeje de vindecare, se plimbă cât-va timp pe lângă sat, apoi pe câmpuri, iar în cele din urmă se înfundă în pădurile cele depărtate, unde nu este supărat de ochiul omului. În mod spontan, înconștient, el se întoarce la starăa omului peimitiv, la leagănul omenirii, despre care cronica cea mai veche a lumii, Biblia, ne spune că omul s'a plăsmuit într'o grădină mare și frumoasă, cu tot felul de copaci.

Iată de ce toate cestiunile forestiere sunt interesante.

În anul acesta însă a fost la ordinea zilei cea mai importantă din

toate; a fost vorba de însăși constituția forestieră adecă de complectarea și ameliorația codului silvic.

Domnule președinte și stimați colegi!

În fatala luptă pentru existență, multe sunt nevoile și trebuințele oamenilor și ale slujbașilor publici. D'aceea sunt variate și rugăciunile care se înalță în fie-care și către *Cel de sus*.

Cred că ghicesc și că exprim gândul tuturilor colegilor mei iubiți, afirmând că de data asta, în anul Domnului 1895, *rugăciunea* cea mai *ferbinte a forestierului Român*, mic și mare, de la pădurar până la inspector și director, este următoarea:

Înalță Stapânire, Ministru al Domenielor și Corpuri legiuitoare, care rezidați la București,

Sânșească-se numele și amintirea voastră,

Vie împărăția unui codice silvic mai bun, complectat și cu dispozițiile privitoare la organizarea corpului silvic,

Voința voastră să ne acorde și mijloacele pentru a-l aplica; precum este în țările mai înaintate în silvicultură, așa să fie și la noi,

Vă rugăm se ni-le dați cât mai în grabă, căci ele sunt pâinea noastră cea de toate zilele,

Și ne iertați zorul cu care le cerem, precum și noi iertăm multe neajunsuri ce îndurăm din lipsa lor,

Și nu ne mai prelungiți calea suferinței, ci ne mântuiți de aceste rele,

Căci la voi numai este puterea, dar și mărirea, dacă se vor îndeplini,

În numele Majestății Sale Regelui Carol I,

De către Corpurile legiuitoare,

Prin Ministerul Domenielor,

Așa să fie!

Necesitatea organizării corpului silvic

AL

STATULUI ¹⁾

Necesitatea Pădurilor

Înainte de toate mă simt dator a vă arăta de ce am găsit cu cale să vă întrețin astă-seară despre necesitatea organizării corpului silvic, de oare-ce, cu drept cuvânt, mi se poate zice, că această necesitate este recunoscută de toți aceia cari s'au ocupat mai mult sau mai puțin cu cele ce interesează pădurile noastre. Și eu am crezut aceasta, căci, dupe cum cunoașteți cu toții, se vorbește de mult și neconținut de organizarea corpului silvic; eu unul știu, că am găsit agitându-se această chestiune încă de la 1878, adică de la intrarea mea în serviciul silvic, văd însă, cu părere de rău, că cu toate acestea, cu toate că s'au întocmit mai multe proiecte în acest sens, organizarea tot nu s'a făcut.

Organizarea serviciului silvic nu a devenit un fapt împlinit poate din cauză că mulți cred că cu timpul pădurile nu vor fi folositoare omului și prin urmare nu va fi nevoie nici de silvicultori. Dar utilitatea pădurilor, atât pentru îndeplinirea trebuțelor de toată ziua ale omului, cât și pentru influența lor asupra climei, este cunoscută de toată lumea.

La aceasta însă se poate răspunde că științele progresa, se fac descoperiri și invențiuni noi, prin urmare ceea-ce azi este în fașie, cu timpul o să se desvolte. Așa de exemplu în ceea-ce privește întrebuințarea lemnului în construcțiuni și foc, se începe a se înlocui cu metale, cărbuni de piatră, lignit etc., iar în ce privește clima, încep a se găsi mijloace mecanice, spre a produce vânturi, ploă, — în consecință cu timpul nu o să fie nevoie de păduri nici de agenți silvici.

Chiar dacă ar fi așa, existența pădurilor totuși se impune pentru foloasele indirecte ce aduc omenirii prin menținerea munților, fixarea nisipurilor, regularea cursului apelor etc. Fără păduri, munții noștri, cari în general sunt foarte accidentați și compuși din terenuri cu totul mobile, s'ar transforma în prăpăstii, iar prin inundațiunile la cari ar putea da naștere să ducă desolarea și prin câmpiile cele mănoase ale țerei noastre.

1) Conferința publică ținută la societatea «Progresul silvic» în ziua de 18 Februarie, 1895.

Pe lângă aceasta pădurile mai sunt folositoare și în alt mod, cu privire la partea morală a ființei omenești și aceasta este atât de adevărat cu cât vedem că împrejurul tutulor orașelor mari se află păduri seculare și întinse, al căror scop este de a servi ca locuri de recreațiunii, meditațiunii și distrațiunii pentru locuitorii lor,—căci omul se simte alt-fel în pădure, eă nu găsesc expresiunea proprie, pentru a califica aceasta; poate că simte ceea-ce simte tot omul când după o îndelungată absentare, se află în locurile unde și-a petrecut copilăria,—căci pădurea a fost leagănul copilăriei lumesci.

Din cele expuse reese că, omul va avea necesitate de păduri, atât timp cât va dura și existența lui pe pământ,—prin urmare ele trebuie menținute și îngrijite.

Statul nostru posedă o întindere de aproape un milion hectare păduri. Pentru administrarea și cultivarea unei suprafețe așa mare trebuie neapărat un personal destul de numeros;—acest personal pentru a putea produce rezultatele ce țara așteaptă de la dânsul, trebuie să fie condus cu ordine și regulă, iar ordinea și regula nu se pot stabili de cât printr'o organizare cu putere de lege.

Actuala organizare a corpului silvic.

Pentru ca să demonstrez necesitatea organizării acestui corp 'mă veți permite a arăta în câte cuvinte legile după care se conduce actualmente serviciul silvic. Pentru aceasta m'am servit de anuarul Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor publicat în anul 1893 și care coprinde legile, decretetele, regulamentele și diferite acte ale acestui departament, cu începere de la anul 1859 și până la 1893 data imprimării sale.

Eată ceea-ce găsim într'ênsul referitor la corpul silvic al statului: Prima lege care face mențiune despre agenții silvici este cea din 21 Martie 1872 «Pentru administrația Domeniilor Statului» iar articolele cari se referesc la dânsii sunt: art. 12 redactat ast-fel: Pentru administrația și paza pădurilor să instituește, inspectorii silvici, șefi și sub-șefi de circumscripțiunii silvice și pădurari, și art. 13: Tot personalul, afară de pădurari, se va recruta dintre persoanele cari au făcut studii speciale de silvicultură și agronomie.

Impiegații silvici se vor numi Domn, după recomandațiunea Ministerului de Finance, care va lua avisul administrației Domeniilor.

Pădurarii se vor numi de administrația centrală, după propunerea șefilor de circumscripțiuni.

Un regulament va determina raporturile acestor impiegați dintre dînșii cu Ministerul.

După aceasta vine legea din 10 Iunie 1875 «Pentru organizarea personalului administrației generale, a Domenilor și pădurilor Statului și a serviciilor dependente» care prin art. 1 determină retribuțiunile alocate fie-cărei funcțiuni, iar prin art. 2 se specifică că cadrele serviciilor speciale, între care se prenumără și cel silvic,—se pot adăoga sau reduce după trebuință, potrivit alocațiunilor bugetului fie-cărui esercițiu. Prin art. 3 se arată că condițiunile de admisibilitate și înaintare se vor stabili printr'un regulament, care va precisa tot-odată atribuțiunile și regulele de funcționare ale serviciului.

Atât legea din 1872 cât și cea din 1875, considerate din punctul de vedere al serviciului silvic, sunt bune,—însă n'au dat roadele la cari se putea accepta legiuitorul, din cauza că nu s'au essecutat dispozițiunile coprinsa într'ênsele, relative la facere de regulamente, cari se specifică condițiunile de admisibilitate, înaintare și atribuțiunile agenților silvici.

A treia lege care menționează de corpul silvic este «Codicele silvic» din 19 Iunie 1881, care prin art. 31 spune că «Paza pădurilor este încredințată agenților silvici. Sunt agenți silvici: inspectorii, sub-inspectorii, guarzii generali, brigadierii și pădurarii cari au depus jurământul legiuit»; iar prin art. 42 le dă dreptul de a expune și susține acțiunea și cere atât despăgubiri civile cât și aplicarea pedepsei.

După cum se vede această lege face pe silvicultor auxiliar al procurorului, în cea-ce privește delictele silvice, dându-i în același timp puterea de avocat pentru susținerea proceselor de constatarea acestor delictes, și nimic alt-ceva mai mult.

A patra și ultima lege care se ocupă de corpul silvic este cea de la 6 Martie 1883, «Pentru înființarea Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domenilor», care prin art. 13 contează personalul silvic între serviciile exterioare, iar prin art. 17 îi fixează atribuțiunile; iată coprinsul acestui articol: «Serviciul exterior al pădurilor, compus din inspectorii, sub-inspectorii, guarzii generali și agenții secundari, este însărcinat cu lucrările privitoare la exploatarea păstrarea și înmulțirea pădurilor Statului.»

Singurul lucru bun ce cuprinde această lege este că specifică în mod mai clar atribuțiunile corpului silvic, căci în ceea ce se atinge de cadrele și retribuțiunile agenților lassă pe cele prevăzute în legea din 1875, însă nici o lege n'a dat nici un rod, din cauză că nu s'a făcut veri un regulament pentru aplicarea sa.

Ca *decrete* referitoare la serviciul silvic sunt mai multe, însă toate se ocupă de împărțirea țerei în inspecțiuni, sub-inspecțiuni, circumscripțiuni și ocoale, fără a se atinge veri unul de atribuțiunile, condițiunile de admisibilitate, înaintare etc. ale agenților silvici.

În ceea-ce privesce determinarea atribuțiunilor agenților din serviciul exterior silvic, aceasta s'a făcut printr'un regulament în anul 1888 și căruia i s'a adus în 1892 oare-cari modificări. Acest regulament conține dispozițiuni foarte bune, printr' faptul că specifică anume lucrările cari sunt de competența fie căruia grad al personalului silvic și ce este mai mult că între atribuțiunile inspectorilor este și aceea căși vor da avisul asupra înaintărilor, permutărilor și penalităților din întregul serviciu silvic.

Acest regulament însă presintă un defect, acela că s'a luat sub formă de decisiune, fără a se fi decretat, așa că pe aceeași cale să pot schimba dispozițiunile sale și prin urmare n'are nici o stabilitate

Acest mijloc de a organiza corpul silvic prin decisiuni ministeriale este bun numai pentru un timp scurt, în intervalul căruia să se prepare toate actele referitoare la organizarea lui în mod legal;—contrariu încurcă serviciul, căci o decisiune luată de un ministru se revoacă de altul.

Din cele mai sus expuse, reese că nu există nici o lege care se determine datoriile și drepturile agenților silvici.

Inconveniente d'ale actualei organizări

Aceasta nu este nici în interesul Statului, nici al silvicultorilor. Pentru a învedera aeeasta'mi veți primite a arăta inconvenientele la cari poate da nascere actuala organizare :

În timpus de față un agent silvic activ, inteligent, și onest pôte se primească diferite penalități, fără ca dânsul se pôtă reclama cu succes superiorilor sei, și iată cum. Puterea administrativă dupe cum prea bine știți într'un stat are însărcinarea de a esecuta legile țerii; această putere, la Ministerul Domenilor este reprezentată prin ministru și toți sub-alternii sei. Ast-fel fiind se presupunem casul ca agentul pedepsit pe nedrept se duce la ministru și-i expune păsul seû, de exemplu că a fost permutat și că aceasta 'l lovește în interesele sele

Ministrul îi răspunde că așa cer interesele statului, că prin aceasta a voit a-i așeza o distincțiune, căci îl trimite într'un loc, unde se simte nevoe de un agent capabil, așa după cum i s'a spus, că este dânsul, său îi dă alt răspuns ce-o voi ministrul, fără însă a-i așeza adevăratul motiv al permutărei.

Dar la aceasta se poate obiecta că un ministru nu poate face astfel de lucruri, căci mai întâi de toate, o persoană care ajunge la o așa mare demnitate, cum este cea de ministru, urmează neapărat să fie inteligentă, cultă, capabilă, cu dorul sacru de a face bine serviciilor puse sub conducerea sa și oamenii cari ajung la demnități mari au pe lângă toate acestea și inimă bună și prin urmare nu sunt capabili de a face rău nimenui și cu atât mai puțin funcționarilor săi, cari îl servesc cu credință. Acestea le știu și eu, însă iată pentru ce un ministru, dotat cu toate calitățile de mai sus, totuși poate permuta pe funcționar.

Să presupunem că într'unul din județele țerei o persoană, influentă în localitate, ține în anteprișă o pădure de ale statului și că în acelaș timp nu s'a putut conforma condițiunilor de exploatare, așa de exemplu că nu va putea scoate afară din parchet tot materialul, la termenul fixat prin condițiunile contractului. Antreprenorul cunoaște în acelaș timp că silviculorul local este activ și conștiincios și prin urmare o să-și sequestreze acel material lemnos spre a-l vinde în folosul statului, ast-fel după cum precisează condițiunile de vânzare.—Antreprenorul spre a evita aceasta se duce la persoanele marcante pe care le cunoaște și le roagă a interveni ca cu ori ce preț să mute pe silviculor.—Aceștia la rëndul lor se plâng în toate ocașiunile în contra silviculorului arătându-l chiar necinstit, până când induc în eroare autoritățile superioare, crezându-se că e bine să-l permuta din localitate.

O lege de organizare este dar necesară pentru că ar pune pe ministru la adăpostul solicitărilor cari vin de multe ori din partea unor persoane către care ar voi să se arate foarte amabil și bine-voitor.

Lipsa unei legi de organizare face ca pozițiunea actuală a corpului silvic să fie aceeași pe care o avea sub-prefecții până acum câțiva ani, când s'a făcut în această privința o lege, care prevede condițiunile de admisibilitate, pentru ocuparea acestor funcțiuni fixând în acelaș timp și casurile care pot produce depărtarea celor ce le

ocupă. Dar nasce întrebarea: pentru ce nu s'aŭ înlocuit saŭ nu se înlocuesc și agenții silvici așa de lesne, cum se făcea cu sub-prefecții?—Răspunsul este simplu: pentru executarea lucrărilor, cari erau de atribuțiunea sub-prefecților nu se cerea o instrucțiune superioară și specială,—pe lângă aceasta nu se cerea nici vr'o muncă corporală mare,—în schimb însă erau destul de bine salariați față cu serviciile ce făceau.

În ceea ce privește efectuarea lucrărilor silvice se schimbă cestiunea: se cere instrucțiune specială și superioară, muncă corporală destul de mare,—și în schimb sunt salarii mult mai mici.

Aceasta este una din cauzele principale care a făcut de a nu se specializa de cât un mlc nunci de tineri în ramura forestieră,—căci presupunând cazul că salariul silvicultorilor ar fi fost mare și munca mai ușoară,—atunci de sigur că s'ar fi găsit mulți tineri care să se specializeze în știința pădurilor; chiar dacă n'ar fi în țară o asemenea școală, s'ar fi dus în țele din străinătate,—așa ca azi ar fi putut fi persoane speciale în această ramură, cel puțin de două ori cât numărul de agenți ce statul are pentru necesitate.

În cazul acesta de sigur că silvicultorii s'ar putea schimba după împrejurări, adică după cum se făcea cu sub-prefecții, — de oare-ce nu există nici o lege care să poată opri asemenea înlocuiri.

Ași putea aduce mai multe exemple prin cari se arăt neajunsurile actualei organizări, dar eu cred, față de cel citat, că este de prisos de a vă mai răpi din prețiosul dv. timp; este destul de a vă aminti că necesitatea organizării corpului silvic, a fost simțită de mai toți miniștri, cari s'aŭ succedat la Ministerul Domeniilor, și ce este mai mult că au făcut chiar și proiecte în acest sens,—însă cauza pentru care nu s'a adus la îndeplinire aceasta, a fost deasa lor schimbare:

În adevăr de la 1883 data înființării Ministerului și până azi au fost 14 miniștri dintre cari numai vr'o câți-va au stat mai mult de un an, afară de d. Carp care a împlinit deja trei ani și căruia îi doresc și alți mulți înainte, având ferma convingere că d-sa va realiza visul silvicultorilor, care este: *organizarea corpului silvic*.

Condițiunile cerute pentru o bună organizare

Voiu atâta condițiunile ce trebuie să însușească o bună organizare, cu care ocazie voiu menționa în trecut inconvenientele la cari poate da naștere actuala organizare, din cauză că nu prevede aceste condițiuni.

Eată cari cred că ar trebui se fie acele condițiuni:

- 1, Condițiunile de admisibilitate în corpul silvic.
- 2, Fixarea atribuțiunilor diferitelor grade ierarhice.
- 3, Garantarea stabilității.
- 4, Modul avansării agenților silvici.
- 5, Salarii.
- 6, Penalități conforme cu natura greșelilor.

1) Condițiunile de admisibilitate

O administrațiune, fie de interes particular, fie de interes public, pentru ca să poată produce rezultatele dorite, trebuie să fie condusă de persoane cari posedă cunoștințele speciale ale ramurei cu care se ocupă acea administrație,—prin urmare fiind vorba de a organiza acea administrație, prima condițiune ce se cere pentru aceasta, este de a fixa în mod precis condițiunile ce trebuie se îndeplinească o persoană spre a putea fi în capul seii se participe la conducerea ei; temelia unei bune administrațiuni este alegerea personalului, căci de la aptitudinile, activitatea, onestitatea și inteligența lui depinde ca dânsa se dea rezultate bune.

Ca condițiune pentru admiterea unei persoane în cadrele corpului silvic, trebuie să fie în prima linie, aceea de a fi făcut o școală specială de silvicultură, căci numai posedând cunoștințele ce se predau într'o asemenea școală, poate cine-va se esecute toate lucrările ce reclamă o bună administrație a pădurilor. Trebuie a precisa anume scolile din streinătate ai căror absolvenți se pot admite în serviciul silvic,—căci nu toate acele școli pot produce buni silvicultori și mai ales ca sunt și de diferite grade de instrucțiune.

Nu mai încape îndocală că absolvenții școlii forestiere din țară, vor fi primiți în corpul silvic,—de oare-ce scopul înființării salls n'a fost de cât de a produce silvicultori pentru țara noastră.

Trebuie de asemenea a se fixa *gradul* cu care se pot primi absolvenții diferitelor școle din streinătate și ai celei din țară și care dupe părerea mea ar trebui se fie unul și acelaș pentru toți, adică gradul cel mai mic,—pentru ca cu modul aceasta agentul se poată face și școala cea mare adică a practicei, înainte de a i se da însărcinări mai superioare.

2) Fixarea atribuțiunilor

Unele din condițiunile esențiale ce se cere pentru ca o administrațiune publică se producă rezultatele dorite, este aceea ca atribuțiunile diferitelor persoane, însărcinate cu conducerea ei, se fie bine precisate;—dacă fie-care persoană nu face ce trebuie, rezultatul de

sigur va lăsa de dorit,—sau mai bine zis va fi ca al unei mașini, unde diferitele organe cari o compun nu funcționează fie-cate, astfel dupe cum le-a fost destinațiunea lor.

Pentru a vă demonstra aceasta n'am nevoie se caut probele nici în țeri streine, nici la alte administrațiuni publice din țară,—de oare-ce le-am cu totul la îndemână oferindu-mile chiar administrațiunea pădurilor noastre.

În adevăr d-lor, corpul silvic este sau mai bine zis ar trebui se fie însărcinat cu exploatarea, păstrarea, cultura și înmulțirea pădurilor.—Se vedem ce face din toate acestea și cum le face și cauzele pentru ce nu face tot ce ar trebui în privința atributelor sale.

De exploatat le exploatează și în unele casuri, chiar prea le exploatează,—ast-fei la pădurile de câmp se exploatează în general mai mult de cât posibilitatea lor.

De păstrat, le păstrează, nu însă în adevărata accepțiune a acestui cuvânt, căci dacă le păstrează ca întindere sau suprafață, adică nu le mai defrișăm, nu le păstrează și ca calitate,—așa că ați, în o mare parte din păduri, unde înaintea exploatărei lor, speciile de elită dominau, cele secundare fiind pucin reprezentate, vedem contrariul adică păduri unde speciile de elită sunt înlocuite cu cele secundare; ast-fel la câmp stejarul a fost înlocuit cu teiū, carpin și altele, iar la munte bradul a fost gonit de fag, instalându-se el în locuși;—aceasta provine de acolo că nu se cultivă pădurile ci sunt lăsate în voia naturii.

Tot din cauză că nu se cultivă se perd cea mai mare parte din arborii de rezervă, cari în general se aleg dintre cei mai frumoși ai pădurei, rezultând din aceasta o foarte mare pagubă pentru stat.

Din cele mai sus expuse nasce natural întrebarea: pentru ce silvicultorii nu cultivă pădurile, mai ales când aceasta ar trebui se fie principala lor ocupațiune ast-fel dupe cum reese și din denumirea ce poartă. Se fie oare că nu-și pricep specialitatea. Acest respuns nu poate avea loc și iată pentru ce: Agenții silvici ai Statului fără nici o excepțiune sunt recrutați ori dintre absolvenții școalelor din țară, înființate și organizate în acest scop, ori din cele mai renumite școli de silvicultură din Austro-Ungaria, Germania, Franca și Elveția.

Toate aceste școli sunt organizate așa că învață pe elevi pe lângă cunoștințele teoretice, și pe cele practice, așa că este natural ca ei să se priceapă și a le aplica. Ca probă că-și cunosc meseria este că repopulările artificiale ce le-au făcut în diferitele părți ale țerei

și în special în Oltenia, au dat rezultate foarte bune și au atras chiar admirațiunea specialiștilor străini, cari au avut ocaziunea se le viziteze. Trebuie notat că silvicultorii cari au făcut aceste împăduriri n'aveau altă însărcinare de cât aceasta și nimic mai mult.

Pe lângă aceasta unii din agenții silvici ai statului au trecut pe la alte servicii de ale Ministerului Domeniilor sau altor Ministere și stabilimente publice, unde nu numai că și-au făcut datoria, dar chiar s'au distins printre noii lor colegi. De asemenea toți silvicultorii statului sunt însărcinați cu variate lucrări de ale numeroaselor servicii ale Ministerului și pe cât cunosc efectuează acele lucrări tot așa de bine ca și funcționarii cari sunt în special însărcinați cu ele.

Nefiind de admis ca un funcționar se cunoască mai bine o specialitate străină de cât pe a sa, sau părțile accesorii ale specialității sale mai bine de cât părțile sale fundamentale, de asemenea nu se poate admite ca un silvicultor se cunoască mai bine lucrările străine meseriei sale sau accesoriile ei de cât părțile proprii numai specialității sale.

Din aceasta reeșind că silvicultorii statului își cunosc specialitatea lor,—nasce întrebarea : cari sunt cauzele pentru cari ei nu cultivă pădurile ?

Prima cauză este că densesi esecută multe lucrări cari nu sunt de atribuțiunile lor adică ei sunt împiegați cu un complex de atribuțiuni și *a doua*, că nu li s'a înlesnit mijloacele necesarii ce reclamă aceste îmbunătățiri.

Dacă căutăm cauzele cari fac ca serviciul silvic se fie un corp de împiegați cu un complex de atribuțiuni, găsim ca ele rezida :

În vastitatea cestiunilor economice ce îmbrățișează Ministerul Domeniilor, fără a avea pentru fie-care natură de lucrări un corp de specialiști a parte, ceea-ce face a se recurge în tot momentul, la concursul silviculturilor.

În adevăr de la înființarea acestui Minister, care a avut loc la 1883, o mulțime de legi speciale au luat ființă și diferite servicii centrale s'au întiințat cu toată estensiunea ce au comportat, fără a li se pune la dispozițiune personalul trebuincios și aceasta poate pentru a nu îngreuna budgetul statului.

Fatalmente dar a trebuit ca silvicultorii se împlinescă acest gol în detrimentul pădurilor și al culturii lor.

Ast-fel pentru aplicațiunea legii de rescumpărarea embaticurilor, în general silvicultorii sunt însărcinați cu măsurătoarea viilor, a bu-nurilor mici etc.

Legea pentru vânzarea în loturi a moșiilor statului absoarbe o mare parte din activitatea silvicultorilor.

Exploatarea carierilor de piatră și a puțurilor de păcură s'ar face cu greu, dacă nu s'ar recurge la munca silvicultorilor.

Statul de sigur s'ar expune la cheltueli însemnate, dacă nu ar avea la îndemână acest corp, pentru a exploata în regie moșiile nearendate,—lucrare care cere timp mult, așa că aproape anihilează toată activitatea silvicultorului în direcțiunea îngrijirii pădurilor.

Privigherea executării condițiunilor contractelor de arendare a moșiilor statului se face tot de agenții silvici,—de și dupe legea de 6 Martie 1893, aceasta ar intra între atribuțiunile inspectorilor domeniali.

Serviciul statistic de câte-oră a voit se întreprinză veră o lucrare de resortul seǖ, de atâtea oră a făcut apel la silvicultori.

Institutul meteorologic în bună parte își culege datele de cari are nevoie prin silvicultori.

Personalul inginerilor hotarnici fiind restrâns, suplinirea lor prin silvicultori se impune de multe oră.

Terenurile din Dobrogea se administrează de silvicultori de aproape 10 ani,—contribuind foarte mult la sporirea veniturilor.

Apărarea intereselor statului în procesele de delictes silvice înaintea judecătorelior de pace este încredințată exclusiv silvicultorilor.

Când un silvicultor execută atâtea lucrări, eǖ cred că nu mai are timp liber de a face cultură de păduri,—lucrare, care la noi în special trebuie se-ǖ ia mult timp, din cauza că agenții inferiori, ca brigadierii și pădurarii, nu sunt dedați cu ea.

A doua cauză pentru care nu se face cultură am spus că este : neînlesnirea mijloacelor necesarii.

În adevăr budgetul nu prevede pentru acest scop nici o sumă de bani;—îu ceea ce privește pădurile nu este alocată altă sumă de bani de cât cea referitoare la plantațiunii și întării de munți.

Eǖ am ferma convingere că, cu toate lucrările cele multe de cari sunt împovărați silvicultorii tot s'ar fi găsit dintr'ânșii destui cari se-șǖ sacrifice și ultimul moment de repaos, pentru dorul de-a contribui la îmbunătățirea stărei pădurilor, dacă li s'ar fi dat mijloacele necesarii la aceasta.

Din cele mai sus expuse rezultă că pentru ca agenții silvici se poată cultiva pădurile,—trebuie se fie lăsați a-șǖ consacra toată activitatea lor în acest sens și al doilca se li se pune la dispozițiune miclele sume bănesci de cari vor avea nevoie, adică la facerea budgetului

pădurilor se participe și șeful de ocol, care se arate păsurile pădurilor.

3) *Garantarea stabilității*

Nu există mai nici un serviciu public, care prin natura lucrărilor sale, se ceară ca funcționarii se aibă stabilitate mare, ca cei silvic.

Stabilitatea este necesarie, pentru că înlesnesce efectuarea lucrărilor, de oare-ce un silvicultor care este într'o localitate de mai mulți ani și prin urmare cunoaște bine toate pădurile de sub administrația sa, va executa o lucrare referitoare la dânsle, cu mai mare înlesnire și în condițiuni mai bune de cât altul care, fiind de curând în acea parte de loc, nu cunoaște nici chiar unde sunt situate pădurile, nici pe sub-alternii săi de cari trebuie a fi secondat și alte multe elemente ale acelei lucrări, pe cari primul le posedă, de oare-ce a avut ocasiunea a și le însuși prin îndelungata studiere a pădurilor, făcută în cursul anilor de când funcționează în partea locului.

Stabilitatea se impune, căci contribuie foarte mult la formare de agenți buni,—și iată cum: Resultatul orî-cărei lucrări de cultură forestieră nu se poate cunoaște în mod precis, de cât numai dupe mai mulți ani de la efectuarea sa. Dacă de exemplu se face o însemnăntare sau o plantațiune, aceste operațiuni mai nici o dată n'au reușită completă, ci trebuie a reveni la al doilea și al treilea an, uneori și mai târziu, spre a semena sau planta din nou părțile cari n'au reușit, iar aceste păduri sunt mai mult sau mai puțin întinse dupe cum s'au și executat lucrările.

De asemenea reușita unei tăeri de lămurire nu se poate cunoaște de cât tot dupe 2—5 ani.

Dacă silvicultorul sta pe loc mai mulți ani, el vede unde reușita este bună și unde nu, caută causele cari au contribuit ca rezultatul se fie bun sau incomplet și negreșit că le găsește, de oare-ce știe cum a procedat la executarea lucrării care a reușit și cum la cea l'aita. Dacă nereușita se datorește intemperiiilor atmosferice, la altă lucrare va ști se ia măsurile necesarii pentru a împedeca răul ce l'ar putea face; dacă nereușita a provenit din cauza că semanța n'a fost bine păstrată, pe viitor va lua măsurile necesarii pentru buna ei conservare, așa că se formează.

Pe lângă aceasta, când un agent stă timp îndelungat în același loc, se poate constata cât a lucrat, modul cum a condus lucrările, rezultatele ce le-a dat, așa că stabilitatea mai *obligă* pe silvicultor a lucra cu activitate mai mare, de oare-ce știe că resplata îi va fi la fel cu lucrările sale.

Stabilitatea măi are proprietatea de a face pe agent să lucreze cu plăcere și dragoste, fiind sciut cu câtă rîvnă lucrează cine-va, pentru ca să prospereze toate îmbunătățirile întreprinse de dînsul și pe care le consideră ca opera sa.

Pe lângă toate acestea stabilitatea este atît în interesul statului cît și al silvicultorului: al funcționarului, pentru că mutându-se din tr'un loc la altul trebuie să cheltuească cu transportul, să părăsească amicii săi, locurile cu cari s'a obicinuit etc. — Statul de asemenea perde prin faptul că interesele pădurilor nu o să fie tot așa de bine căutate de un funcționar nou ca de altul care a stat timp îndelungat în localitate și cunoscea chiar și cele măi mici interese.

Stabilitatea prin urmare trebuie a se consfinți prin organizare determinându-se în mod precis casurile cari ar putea provoca schimbarea unui agent dintr'o localitate și care după părerea mea n'ar putea fi de cît: darea afară din serviciul statului, schimbarea atribuțiunilor sale prin faptul avansării.

4) Avansarea agenților silvici

Când un funcționar intră într'un serviciu al statului i se dă un salariu corespunzător cu serviciul ce poate aduce.— Cu cît stă măi mult în acel serviciu, cu atît dobîndește cunoștințe măi multe și experiență măi mare așa că poate aduce statului și servicii măi mari de aci urmează ca salariul funcționarului să se mărească treptat cu durata serviciului și aceasta se face prin avansarea sa.

O bună organizare trebuie să fixeze durata minimă de serviciu ce trebuie să aibă un funcționar pentru a putea fi avansat; această durată trebuie să fie timpul necesariu pentru ca dînsul să capete cunoștințele ce se cer spre a îndeplini funcțiunea ce i se va încredința.

Avansarea la acest termen va avea de scop recompensarea agenților, care se disting prin activitate, inteligența și onestitate.

De asemenea trebuie a se determina și durata maximă a serviciului, după care urmează ca tot agentul silvic să fie neapărat avansat, aceasta pentru a evita descuragerea lor, — cunoscut fiind că nu este nici un stimulent măi mare pentru un funcționar ca avansarea și nimic măi descuragător pentru dînsul de cît de a sta ani îndelungați în acelaș grad, ast-fel după cum se întîmplă azi în corpurile silviculturii, unde se găsesc mulți agenți, cari așteaptă câte 5 și chiar 10 ani, pentru a li se putea mări salariul cu 50 lei pe lună.

Avansarea trebuie să se facă după un tablou întocmit de inspectorii silvici, singuri în pozițiune de a cunoaște capacitate agenților

silvici. În acest tablou trebuie a se trece dupe ordinea de merit, toți agenții cari întrunesc condițiunile cerute pentru înaintare. Schimbarea ordinei sați ștergerea după tabloul de avansare să nu se poată face de cât în urma unor anume greșeli, care ar putea atrage dupe dânsese aceste pedepse.

Una din cauzele care face ca înaintările să se facă foarte cu greu în corpul silvic este aceea ca numărul agenților de gradul inferior este prea mare în raport cu gradele mai superioare; așa de exemplu pe când în corpul silvic frances, numărul guardilor generali este aproape acelaș cu al sub-inspectorilor și inspectorilor (318 g. g-li, 233 s. insp. 230 insp.). la noi numărul celor de grade inferioare copleșește cu totul pe cele mai înalte, (8 insp. 25 s. insp. și peste 100 de guarzi g-li).

5) Salarii.

Salariul actual al agenților silvici este fixat prin legea de la 10 Iunie 1875. Această lege a prevădut acelaș salariu ce primiaă agenții încă de la înființarea corpului silvic adică de la 1864, imediat după secularizarea averilor monastirești. — Productele de consumațiune erau mult mai eftine și banii mai scumpi acum trei-zeci ani ca în timpul de față.

Salariul unui șef de ocol, care este cap de serviciu. este de lei 200, cel mult 250 lunar,—ceea-ce este cu totul insuficient, pentru asigurarea bunului său traiu, față cu necesitățile numeroase ale unei persoane, care ocupă o pozițiune destul de importantă.

Pentru ca un funcționar să-și consacreze toată activitatea întru îndeplinirea cu exactitate a serviciului său, trebuie înainte de toate a i se asigura cele necesarii existenței sale; — acest scop nu se poate atinge cu salariul ce agenții silvici primesc și care urmează neapărat a se mări,—ast-fel cum s'a făcut la serviciile organizate în anii din urmă, de la Ministeriile de Interne, Lucrări Publice, Finance, Justiție, Instrucți și Culte.

Pe lângă salariul cel mic, se mai adaogă că agenții n'aū nici chetueli de biuroū, cu toate că sunt obligați a ține o arhivă în regulă, nici indemnisații de locuință. În anii din urmă însă s'a început a se construi case de locuință pentru șefii de ocoale, așa că unii stau deja iar cel mult peste 2 ani cred că toți vor fi instalați în casele statului.

6) Penalități.

Omul din natura sa este supus greșelelor, — prin urmare și agenții silvici nu pot fi înfalibili. — Ori-ce greșeală trebuie

neapărat să atragă dupe sine și o pedeapsă, pentru acela care nu-și respectă datoriile,—contrar, culpabilul va urma și pe viitor a comite greșeli,—cari numai în folosul statului nu vor fi.

Greșelile sunt de diferite naturi,—de aci urmează natural ca și penalitățile să fie și ele mai mici sau mai mari,—dupe natura faptelor imputate.

Aplicarea de pedepse trebuie să aibă de scop mai întâiu îndreptarea celor greșiți și numai în cas contrar depărtarea lor din serviciu spre a-i pune cu modul acesta imposibilitate de a mai aduce vătămare intereselor statului.

Greșelile făcute de un agent silvic trebuie a se constata de superiorii săi ierarhici, cari în general sunt puși în condițiunile cele mai favorabile pentru a putea descoperi neregularitățile sau abuzurile comise de sub-alternii lor.

Determinarea sau calificarea greșelilor precum și a personalităților corespunzătoare, trebuie să se facă de o comisiune, compusă din cel puțin trei agenți silvici superiori, — singuri în stare de a-și da seamă de calitatea faptelor imputate și prin urmare să pronunțe o pedeapsă potrivită cu natura greșelei. Pedepsele nu trebuie a se aplica de cât dupe ce mai întâiu s'a justificat inculpabil.

Iată cari ar fi, după părerea mea penalitățile după ordinea de gravitate :

Avertisment.

Observațiuni.

Amendarca pe timp de 3 zile și cel mult una lună.

Permutarea.

Ștergerea după tabloul de avansare.

Suspendarea pentru 6 luni până la un an.

Destituirea.

D-lor, din cele ce v'am vorbiț, cred că resulta :

Că omul va avea nevoie tot de una de existența pădurilor.

Că în timpul de față agenții silvici nu pot cultiva pădurile.

Și prin urmare organizarea corpului silvic se impune, căci fără aceasta nu se va putea face aproape nimic pentru păduri.

Vă mulțumesc d-lor pentru buna-voință cu care m'ați ascultat. Mulțumesc în special d-lui Ion Kalinderu,—mult respectatul nostru președinte,—căci numai îndemnurilor și încuragierilor sale părintești să datoresc, ținerea acestor conferințe precum și aparițiunea regulată a organului nostru de publicitate «Revista Pădurilor», singurele mijloace prin care ne afirmăm ca specialiști.

D. Papinian.

COMUNICAȚII ȘI FAPTE DIVERSE

Starea recoltei semințelor forestiere.—Se știe că în România anul trecut (1894), după fructificarea arborilor, se spera la o recoltă frumoasă de ghindă mai ales, însă, din cauza unei mame și a uscăciunii din urmă, abia s'a mai găsit, rar, această semănță. Semințele de reșinoase în genere se aduc din străinătate.

Dar, în anul trecut, nici reșinoasele în străinătate n'a dat o recoltă suficientă, afară de molift și larice.

Iată ce se comunică de casa Henry Keller din Darmstadt, care furnizează direcțiunea pădurilor din Paris:

De și recolta semințelor forestiere este mai bună de cât în 1893—94, totuși producțiunea speciei celei mai importante, pinul silvestru, a rămas mult sub cifra medie. Conurile s'a dezvoltat rău și nu au conținut de cât foarte puține semințe; cele de bună calitate sunt rari. Din astă cauză, semințele pe ales revin la un preț destul de ridicat, dar mai jos ca anul trecut. Ne fiind proviziuni, este probabil că prețul semințelor de pin silvestru se va ridica în această primăvară, la epoca marelor însemnări.

Recolta pinului negru de Austria este aproape nulă.

Moliftul din contră, a dat o recoltă normală, și semințele de o calitate escelentă sunt ieftine. Laricele de asemenea a fructificat mai bine și prețul semințelor este așa de jos cum n'a fost de mulți ani.

Pentru noi cei din România însă, tocmai aceste semințe (de molift și larice) sunt cele mai importante în însemnări artificiale.

* * *

Conservațiunea lemnelor.—*Engineering* descrie în modul următor, un procedeu întrebuințat cu succes, de mai mulți ani, în Statele-Unite, pentru conservarea lemnelor.

Lemnele sunt închise în cilindre și supuse la o temperatură de 150°—250°, sub o presiune de vr'o 10 kilos în timp de 10—12 ore. Se lasă apoi a se răci încet. Seva se convertește ast-fel în o materie negricioasă antiseptică care se întărește răcindu-se și închide porii lemnului.

Acest procedeu se aplică de 15 ani pentru traversele de drum de fer; lemnele ast-fel tratate, întrebuințate la *New-York Elevated Railroad* în 1883 sunt încă și astă-zi în perfectă stare, fără nici un semn de deteriorare.

* * *

Epidemie a pescilor. — Peștii din lacul Agowan, aproape de New-York, mor cu milioanele, apărând la suprafața apei cu burta în aer. Este cauza în adevăr, a unei afecțiuni parazitare care se arată prin pete roșii și dungă albicioase, aflate pe peștii morți.

* *

Societatea forestieră elvetiană.—In Elveția este constituită o societate forestieră. In toamna trecută a avut loc congresul acestei societăți, la Fribourg. *Journal suisse d'économie forestiere*, dă compt de lucrările acestui congres :

Un excelent raport al d. inspector de Coulon, din Neuenbourg, asupra lămuririlor masivului în etajul dominant, după sistemul frances, a fost obiectul unor aprobări generale. Raportorul a expus cu căldura convingerei că, pentru a mări producțiunea națională în lemne de lucru, este necesar a se pune puțin câte puțin în libertate trunchiurile cele mai prețioase, conservându-se trunchiurile dominate încă vii, spre a se protege solul.

In urmă, s'a făcut o vizită pădurilor Châtillon-Monterban, în cari d. de Coulon operase o lămurire după sistemul frances, în un masiv de molift cu fag amestecat.

Expunerea atât de clară ce d. Frankhauser a făcut din principiul lămuririi în *Schweizerische Zeitschrift für des Forstwesen*, va arăta forestierilor elvețieni, că definițiunea lămuririi se resumă în două cuvinte: *allmählig freigehauen*. In Franța s'ar dice: *desserrer toujours, sans isoler jamais*.

INFORMATIUNI

D. St. Blebea, a fost admis membru în societatea noastră.

* *

D. Baron B. Belu, membrul societăței, a donat din nou societăței 200 lei, iar d-na Maria Turnescu a constituit societăței prin d. I. Kalinderu, o rentă anuală de 300 lei. Iată persoane cari au foc sacru pentru păduri.

* *

D-nii N. R. Danilescu, G. Stătescu și N. G. Popovică, au fost însărcinați de consiliul societăței, a pregăti un memoriu său proiect în privința modificărei și alcătuirii din nou a Codului Silvic, în urma discuțiunilor ce au avut loc și conform rezoluțiunei adunărei generale a societăței.

* *

La 25 Marte trecut, a fost examenul de absolvire ai brigadierilor și elevilor stagiară de la școala de la Brănești la cari a asistat și d. director general al pădurilor.

Resultatele constatate au fost mulțumitoare, și d. director general în special a ramas pe deplin satisfăcut.

*

* *

Cei patru agenți silvicultori și anume d-nii sub-inspectorii: Grunau, Antonescu, Marentzeler și Pretorian, întorcându-se din streinătate, unde fusese trimiși de Ministerul Domenilor, spre a lua parte la diferite lucrări practice forestiere, alți patru agenți silvicultori s'au trimis în locul lor, și anume d-nii sub-inspectorii Bantași Nădejde, Tănăsescu și d. guard general Neagoe. Cei două d'ântăi se duc în Franța, iar cei două din urmă în Germania.

*

* *

Ministerul Domenilor, în scop de a se menaja repopularea bălților din Dobrogea cu pește, nu a mai arendat acele bălți anul acesta, propunându-și a le exploata în regie, prin măsuri mai raționale în acel scop.

*

* *

La 20 Aprilie se întrunesc d-nii inspectorii silvicultori, spre a avisa la măsuri relative la reorganizare serviciului silvic.

*

* *

Lista de subscripție pentru monumentul lui A. Matheiș ca omagiu adus școalei forestiere din Nancy, de vechii elevi români la acea școală, s'a închis, cu mai multe noi sub-scrieri. O reedităm completă, scriind persoanele cari au sub-scriș, în ordinea promoțiilor cari s'au succedat la acea școală:

C. F. Robescu, inginer și profesor	30 lei
P. S. Antonescu Remuș, inginer	20 »
C. Al. Orescu, inspector silvic	30 »
I. C. Eleuterescu, inginer silvic	5 »
N. R. Danilescu, inspector silvic și profesor	30 »
T. Galeriu, inspector silvic	30 »
I. P. Chihaia, inspector silvic	30 »
G. Nicolaș, sub-inspector silvic	15 »
N. G. Popovici, inspector silvic	30 »
N. C. Macovei, inspector silvic	30 »
G. Statescu, inginer silvic și profesor	15 »
I. St. Chirtoiu, sub-inspector silvic	20 »
C. I. Ionescu, sub-inspector silvic	20 »
D. Papinian, sub-inspector silvic	10 »

Gr. Stamatian, inginer silvic	20 »
V. C. Munteanu, inginer silvic și profesor	20 »
T. G. Petraru, inspector silvic și profesor	30 »
D. Boiarolu, sub-inspector silvic	5 »
V. Bantaș, sub-inspector silvic	10 »
N. C. Nădejde, sub-inspector silvic	20 »
M. Tănăsescu, sub-inspector silvic	10 »
D. Rusescu, guard general silvic	20 »
A. Demetrescu, guard general silvic	10 »
P. Antonescu, sub-inspector silvic	20 »
Al. C. Angelin, guard general silvic	10 »
N. Tăpârdea, guard general silvic	15 »
N. N. Elefterescu, guard general silvic	10 »
P. Grunau, sub-inspector silvic	5 »
Total	520 lei.

Mișcări în serviciul silvic :

D. sub-inspector P. Antonescu întors din străinătate trece la circumscripția T.-Severin în locul d. sub-inspector E. Apostolescu care trece la circumscripția Botoșani, în locul d. V. Bantaș trimis în străinătate ; d. sub-inspector P. Grunau întors din străinătate trece la circumscripția Brănești în locul d. sub-inspector N. C. Nădejde trimis în străinătate ; d. guard general Marentzeller întors din străinătate trece la ocolul Murta (Dolj) în locul d. guard general B. Cioroianu mutat la ocolul T.-Măgurele ; d. sub-inspector Pretorian întors din străinătate trece la circumscripția C.-Lung în locul d. sub-inspector M. Tănăsescu trimis în străinătate ; d. guard general Pleșan de la Tismana trece la ocolul Mărgineni ; d. guard general Gogulescu de la Brănești trece la ocolul Ploești în locul d. guard general Al. Angelin ; d-nii guarzi generali Al. Angelin și P. Cernătescu sunt atașați la inspecția a VII în comisie de amenajament.

S'au primit în serviciul silvic următorii absolvenți ai școlii de la Brănești.

D. C. Apostol cu gradul de guard ajutor atașându-se la inspecția VII în comisia de amenajament ; d. N. Frâncu cu gradul de guard ajutor numindu-se șeful ocolului Cașimcea (Dobrogea) în locul d. guard general Neăgoe trimis în străinătate ; și d-nii P. Maxim și M. Bădescu cu gradul de guarzi ajutoari atașându-se la inspecția V în comisia de amenajament.

În urmă s'a decis :

Mutarea d. guard general Dragoteanu de la ocolul Roșiorii la ocolul Țigănești, și trecerea în locul său a d. guard general C. Apostol.

Luna Martie 1895 st. n.

STAȚIUNI	Altitudine m.	Presiunea atmosferică medie la 0 ^o m. m.	TEMPERATURA C ^o		Umezeală relativă medie %	Direcția dominantă	Pluviometru (apă și zăpadă) m. m.	NUMERUL ZILELOR DE :									
			Medie	Max. absol.				Minimă absol.	Ventul	Ploaie ≥ 10 m. m.	Zăpadă	Ceața	Vânt tare	Furtună	Solul acoperit cu zăpadă	Senin	Norose
Turnu-Severin	70	734.0	4.9	8.9	0.6	NW	58	10	7	—	10	—	—	43	6	14	41
Sirehaia	140	748.7	3.9	9.0	-0.9	W	46	8	6	4	6	—	47	41	11	9	9
Calimnogați	280	732.8	4.2	8.7	0.1	Linistit	45	5	4	—	3	—	4	8	4	10	42
Sirebaroț	150	743.2	3.9	8.1	-0.9	SW	20	4	6	—	4	—	8	4	11	9	11
Caracal	95	749.4	4.1	9.1	-0.3	W	42	6	6	1	11	—	47	14	8	14	14
Târnova-Măgurele	40	751.6	5.6	10.5	4.1	NW	18	8	4	—	10	—	14	8	13	40	40
Cămpu-Lung	600	703.2	1.7	7.1	-3.8	Linistit	60	8	4	1	—	—	14	16	7	10	14
Simla	860	681.4	1.1	3.0	-4.1	N	31	7	5	—	11	—	5	5	10	10	16
Mourășii (Fihareț)	82	750.4	3.3	7.7	-0.8	W	34	5	5	3	8	—	31	8	14	14	41
Armașești	70	752.3	2.2	6.9	-2.3	NE	26	5	5	4	3	—	20	5	44	44	42
Constanța	35	755.0	4.1	7.3	1.7	W	48	3	2	1	6	—	—	2	40	11	40
Salina	2	757.9	3.7	7.0	0.6	NW	38	9	4	1	3	—	—	—	9	12	40
Brăila	30	756.3	3.6	7.4	0.1	NW	34	7	4	1	3	—	—	—	7	12	40
Buzeu	90	748.5	3.4	7.7	0.7	N	27	5	2	4	4	—	—	3	2	9	42
Foșșani	60	753.4	2.6	7.3	-1.4	NE, SV	27	7	5	2	4	—	—	—	2	10	40
Pancșagi-Dragomir.	170	740.3	0.0	4.2	-4.1	Linistit	30	8	7	—	7	—	—	22	6	20	45
Vaslui	420	746.8	1.6	5.6	-1.5	N	40	6	6	1	6	—	—	40	3	10	48
Iași	90	746.6	1.8	5.9	-1.5	NW	27	8	6	—	6	—	—	40	6	14	48
Condărești	60	750.6	4.9	4.9	-3.0	NE	21	5	4	—	5	—	—	26	10	10	46
Dorobol	400	741.3	0.1	4.1	-3.9	NW	32	8	9	6	2	—	—	25	1	47	43

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

STUDII

Lei B.

Antoneşcu Remuş P. S. — Studiu asupra regulilor de exploatarea pădurilor	5.—
» Notiţe economice asupra tăierii pădurilor din ţară	3.—
» Pădurile de munte şi câmpie, 1875	2.—
» Cercetarea cauzelor şi remediului în necuririlor şi depunerilor din basinal Prahovei, 1887	8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjuşoia-Muşţa	8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul grădinarit şi aplicaţiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (în colaboraţie cu B. Pisone şi I. Gold)	3.—
Eleuterescu . C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creşterii arborilor şi masivelor lemnoase	3.—
Petrescu Mariş. — Studiu asupra câtor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea	
Radian S. P. — Invetămîntul agriculturii şi silviculturii	1.—
Stamaţian Gr. — Domeniul nostru agricol şi forestier	1.50
Statescu G. — Influenţa şi importanţa pădurilor în România, 1884	1.50
Ţintăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor în regie de la Rădeşti şi Seaca-Optaşani.	

CONFERINŢE

Antoneşcu Remuş P. S. — Comparaţie între pădurile ţerei noastre şi cele din Ungaria	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889	
Eleuterescu . C. — Lucrări de întreţinere şi de amelioraţie ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea şi plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina şi silvicultura, 1889	
Statescu G. — Istoria vânătoarei şi măsurile de aplicat în România în privinţa vânătoarei, 1889	
» Pădurile statului şi ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Impădurirea şi exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893.	

A APĂRUT

TABELE

pentru

CALCULUL VOLUMELOR LEMNELOR

cu secțiunii pătrate, dreptunghiulare și rotunde întrebuițate în construcții

de
Gr. G. POENARU

Inginer-șef

UN VOLUM DE 312 PAGINE

Prețul 4 lei

ICONOLOGIA CREȘTINĂ

occidentală și orientală
de

Dr. SEVER MUREȘEANU

Profesor la școala de bele arte
din Iași

Un volum cu 318 pagine text și 32
figuri intercalate

Prețul 4 lei

De vânzare la principalele librării și la d-nii Gr. Poenaru, la Buzău; la d-nu Mureșeanu, la Iași și la București la d-nu I. Socolescu, arhitect, Bulev. Carol No. 14.

Ambele uvrage se vînd în folosul școlii
DE

ARCHITECTURĂ

Cine cumpără 10 exemplare primește 2 gratis

STABILIMENTUL DE HORTICULTURA

de a Sobozia-Gabenu (Jud. R.-Sărat)

C. C. DATCULESCU, Proprietar-Cultivator

MARE SCADERE DE PREȚURI LA ROSE

Predate toamna, iarna și primăvara în glastăre (ghiveci); în varietățile cele mai bune ce există pînă azi, ca vigoare, frumusețe și bogată înflorire. Cele mai rezistente, singure și bune plante, mai ales pentru România, fiind *incontestabil* Rosele altoite jos și cele «francs de pied», recomandăm cu deosebire aceste plante:

Colecțiune de 15 Rose în 40 varietăți, după alegerea noastră, Lei 25

»	50	»	15	»	»	»	45
»	100	»	25	»	»	»	75
»	1000	»	200	»	»	»	600
»	25	»	urcătoare în 5 varietăți	»	»	»	13
»	400	»	40	»	»	»	40

Prețurile sunt fixe. Valoarea comenței trebuie trimisă înainte, sau cel puțin jumătate, restul luându-se în ramburs.

Toate rosele se predați franco-vagon R.-Sărat sau Făurei. Ambalajul privind pe cumpărător se ia contra ramburs.

Amatorii au mare folos luînd un număr cât de mare de rose, căci îi vor costa nu numai mai puțin la Rose dar și la transport și ambalaj.

Cepi de flori. Bob. Mazăre. Cartofi. Mărul timpuriu Bismark. Vin negru extra vechiu. Cereale etc. etc.

Trimetere gratis și franco. Ia ce ere, a Catalogului-albumul ilustrat de Rose.